

Formar o omplir llistes: venen eleccions municipals

written by Llorenç Prats | 24 d'octubre de 2022

En F.C. és un activista cultural i líder veïnal a Sant Cugat del Vallès. Aquest fet fa que sigui cobejat per diferents propostes polítiques a fi de confegir o completar la llista a les eleccions municipals. Tots els caps de llista que el truquen li ofereixen entrar dins la candidatura però el candidat també exigeix. Llevat d'una formació política tota la resta són propostes a valorar.

Na N.P. a Molins de Rei, dinàmica botiguera i amable persona, rep propostes de diferents partits polítics parlamentaris per anar a la seva llista. Cerquen perfils personals coneguts i simpàtics, com la millor forma per obtenir vots i assumir regidories. Els primers llocs de la llista s'han de reservar per aquest tipus de gent. Doncs calen resultats, li diuen.

Ambdós exemples reals són l'expressió de com, segons expliquen, els partits amb representació parlamentària cerquen fer bones llistes electorals de cara a les eleccions municipals del proper mes de maig. Als candidats amb bona presència i projecció social fins i tot se'ls hi pot garantir un lloc ben situat a la llista segons els acurats estudis demoscòpics de què disposen, segmentats per pobles, àdhuc barris o districtes.

És igualment comú que les cúpules dels partits són els que ho acaben decidint definitivament. Cúpules sovint totalment desconegudes pel candidat local que creu que és ell qui acabarà decidint o influïnt. De fet, ni tant sols intueix què pot significar el seu compromís en il·lusió i empenta per a la formació en la que acabi entrant, si és el cas. Com ens expliquen en ambdós casos, encara no es veu per on tiren ni què volen. Esperen respostes.

La democràcia del sistema de partits, de llistes tancades i candidats desconeguts, acaba fent fugir els ciutadans de la política, i cada dia és més difícil "fer bones llistes" els hi manifesten obertament els seus interlocutors, ja que farcir-les, de gent que segur que no tindrà opcions d'ésser escollida, és fàcil tirant dels coneguts i amics dels empleats o contractats pel partit. Aquesta conclusió, podria ésser un resum prou entenedor de la greu situació actual.

La política municipal és gestió de proximitat i de compromís cívic. Tanmateix, els partits, sense escrúpols de cap mena, no dubten a plantejar llistes amb l'únic suport de la marca nacional o bé d'un lema paraigües, normalment genèric per suplir unes sigles gastades o ja mal vistes. Aquesta estratègia, pels votants d'esma, captius o rendits, és suficient. Però, segons revelen les dades demoscòpiques, cada vegada són menys i el gruix de votants indecisos i també abstencionistes, no para de créixer.

Si aquesta tendència es consolida, per la passivitat dels partits polítics actuals en fer i garantir sistemes de participació política més transparents i predictibles, avisen els experts, que el substrat per opcions populistes i oportunistes està servit. Al final, la població podria votar, avisen, per simple rampell de càstig o per molestar,... i igualment seria legítima aquesta opció encara que no desitjable si l'objectiu és formar una societat madura on el servei públic tingui el reconeixement que es mereix.

Aquesta casuística, tot sigui dit, és especialment accentuada entre els partits parlamentaris independentistes, on les falses promeses i els líders engalipadors són el pa de cada dia, a ulls, si més no, d'ambdós testimonis de l'encapçalament.